

NAŠI PJEVAČKI ZBOROVI

ŠIBENIK

Pjevački zbor svetišta Sv. Antuna iz Zagreba sudjelovao je u kolaudaciji novih orgulja u crkvi Sv. Franje u Šibeniku. (Novčana sredstva za ove orgulje poklonio je »Caritas internationalis« prigodom 900-godišnjice postanka grada Šibenika. Izvještaj o kolaudaciji orgulja donijeli smo na str. 60 u prošlom broju lista. Blagoslov orgulja obavio je šibenski biskup Josip Arnerić 9. III o. g. Za vrijeme pontifikalne mise zbor je veoma skladno otpjevao Hrvatsku misu bl. Nikole Tavilića, djelo Tomislava Talana. Poslije podne zbor je uz orgulje priredio duhovni koncert za građane Šibenika. Crkva je bila prepuna. Koncertu su prisustvovali, uz predstavnike biskupije i redovničkog klera, također i predstavnici općinskih vlasti, te članovi nekih drugih kulturno-prosvjetnih šibenskih ustanova. Program je bio slijedeći:

Lovro Županović: ŠIBENSKA MOLITVA

Tomislav Talan: ASSUMPTA EST

W. A. Mozart: AVE VERUM

Tomislav Talan: BENEDICTA ES TU

Joseph Gruber: TERRA TREMUIT

Ivan Lukačić: ORANTIBUS IN LOCO ISTO

Tomislav Talan: AVE MARIA

Tomislav Talan: GLORIOSA

Tomislav Talan: VERITAS MEA

Tomislav Talan: KANTATA NA ČAST BL. NIKOLI TAVILIĆU

G. Friedrik Händel: ALLELUIA.

Kako se vidi iz programa, na koncertu su prevladavale skladbe Tomislava Talana. Slušateljstvo je posebno oduševila njegova Kantata u čast bl. Nikole Tavilića. Šibenska molitva Lovre Županovića ostavila je na Šibenčane jaki ugođaj, jer su svoju staru molitvu čuli odjevenu u novo umjetničko ruho. Misa i Kantata posvećene u čast šibenčanina bl. Nikole Tavilića, te Šibenska molitva i motet Orantibus in loco isto šibenčanina Ivana Lukačića dali su koncertu lokalnu šibensku fizionomiju. Stoga je slušateljstvo nakon koncerta s mnogo zadovoljstva i ponosa napustilo staru crkvu Sv. Franje, na obali, obogaćeno ugodnim doživljajem što ga može pružiti vrlo uspjeti koncert duhovne glazbe. I ostale točke bile su skladno izvedene. Zborom je ravnao Adalbert Marković, a na orguljama je sve točke pratio Tomislav Talan.

I. ČUK

VARAŽDIN

U nedjelju 13. travnja priredila je uprava Franjevačke crkve u Varaždinu koncert crkvene glazbe. Na rasporedu bila su djela domaćih i stranih autora za orgulje solo, zatim za mješoviti zbor i manje vokalne sastave. Koncert je priredio tamošnji orguljaš Pankracije Vupora sa svojim zborom. Iako ovaj koncert nije imao vrhunske koncertne pretenzije nego je želio među vjernicima Varaždina pobuditi zanimanje za duhovnu glazbu, ipak je rezultat koncerta bio vrlo pozitivan. Na koncert se u prostranoj franjevačkoj crkvi skupilo neobično mnogo naroda, tako da crkva nije bila dovoljno velika da primi sve slušače, već su vjernici napunili i sakristiju, pa i crkvene hodnike. Ovo je znak da bi se i drugdje moglo na ovakav ili sličan način podići zanimanje za duhovnu glazbu.

G. ĐURAK

TUZLA

Tuzla, 13. travnja. — S. Marija Imakulata Malinka održala je u župnoj crkvi koncert na orguljama. Izvela je djela Frescobaldija, Bacha, Sigmunda i drugih. Crkva je bila prepuna a oduševljenje slušateljstva veliko. Ovo je prvi orguljaški koncert poslije rata u Bosni. On nam pokazuje kako je opravdano da se i u drugim manjim mjestima priređuju orguljaški koncerti.

Rim

12. ožujka ove godine, na svetkovi nu sv. Grgura Velikog, zaštitnika gregorijanskog pjevanja, u velikoj dvorani Papinskog instituta za crkvenu glazbu u Rimu održana je svečana akademija prigodom proslave 140. godišnjice osnivanja poznate tvornice orgulja talijanske porodice Mascioni. Alessandro Santini, profesor orgulja na istom Institutu, prikazao je u svom govoru u kratkim i bitnim crtama postanak, razvitak i današnji domet ove orguljske firme. Osnovao ju je 1829. Giacomo Mascioni u Vuvio (Varese) pod imenom »Fabbrica d'Organi Mascioni«. Nakon Giacomove smrti upravu preuzima njegov sinovac Vincenzo Mascioni. Pod njegovom upravom tvornica se snažno afirmirala pobjedom na natječaju za postavljanje velikih orgulja u milanskoj katedrali (1904) i u isto vrijeme (1906) prezentacijom značajnih orgulja na međunarodnoj izložbi orgulja u Milanu, koje je vlada otkupila za Liceo Musicale Rosini (danas konzervatorij) u Pesaru.

Do sada je ova firma proizvela preko 1000 opusa, razasutih po čitavoj Italiji i inozemstvu. Najveći i najznačajniji instrumentat konstruiran od ove tvornice upravo su velike koncertne orgulje u Akademskoj dvorani ovog Instituta. Po svojoj veličini (112 registara, 5 manuala, oko 7000 svirala, 14 stalnih i 42 slobodne kombinacije...), a osobito po materijalnoj, estetskoj i zvukovnoj kvaliteti spadaju u red vrhunskih dostignuća u graditeljstvu orgulja. 1953. tvornicu su naslijedili sinovi Vincenza Mascionija.

Predsjednik Instituta Iginò Anglès čestitao je u svoje ime i u ime Instituta prisutnim članovima obitelji Mascioni te im je, istaknuvši važnost i vrijednost orgulja u bogoslužju, predao autograf pape Pavla VI s čestitkom i apostolskim blagoslovom.

Svečanost je okrunio orguljski koncert koji je održao Ferruccio Vignanelli, profesor orgulja (corso principale) i organografije na ovoj instituciji, klavičembala na Akademiji Sv. Cecilije, te jedan od najistaknutijih talijanskih orguljaša svoje generacije. Program koncerta predstavljao je dva tipična aspekta francuske orguljske umjetnosti u odnosu na zvrkovni ideal dviju udaljenih i različitih epoha:

1. »La messe pour les paroisses« François Cauporina (1668—1733)

2. »Grande pièce symphonique« César Francka (1822—1890)

»La Messe à l'usage des Paroisses« dio je iz »Pièces d'orgue consistantes au deux Messes«, objavljenih 1690, kad je F. Couperin imao 22 godine.

Ovaj minuciozno nastudirani program F. Vignanelli interpretirao je virtuosnom preciznošću i snažnom uvjerljivošću. Izvedba je odisala krajnom vjernošću vječno svježim i originalnim skladbama dvaju vremenski udaljenih i stilski različitih skladatelja i glazbenih razdoblja. Zahvaljujući grandioznim Mascionijevim orguljama na ovom Institutu, koje svojim mnogostrukim i dragocjenim sredstvima pružaju orguljašu mogućnost da dovoljnom vjernošću dozove karakterističnu i sjajnu sonornost starih francuskih instrumenata, kao i onu karakterističnu i snažnu zvučnost koju zahtijeva čvrsta i ozbiljna Franckova glazba, Mo F. Vignanelli je uspio autentično i majstorski dočarati orgulje u St. Gervaisu, posjed porodice Couperin, te orgulje u St. Clotilde, koje su godinama bile svjedokom mističnih Francovih improvizacija.

Ljubomir Galetić